

Lo Baselic

Un dia, dens los putz, que i avèva un serpent gigant, gigant, gigant. Qu'èra talemant gran qu'aquèste sèrpent que prenèva tots los putz deu monde. Qu'avèva l'espiar mortau tà'us qui l'espiavan manca tad eth. Que s'aperava lo Baselic. Lo monde que's clinavan suus putz tà non pas morir de set e lo Baselic que'us tuava. Mes un dia, lo monde que n'avón hartèra de pèrder tot dia quauqu'un. La sola possibilitat qui avèvan tà se'n tirar qu'èra d'aperar lo broish tà panar l'espiar deu Baselic. Qu'èra la sola solucion tà'u tuar. Donc tres personas deu vilatge qu'anèn tau som de la montanha davant la maison deu broish.

- Tòc, tòc, tòc.
- Qui ei ?
- Qu'èm tres personas deu vilatge de baish de la montanha.
- E qué i a ?
- Qu'avem un Baselic, e'ns podetz ajudar ?
- Òc qu'ei bon mes qu'ei pr'amor que m'avelhi.

Quan arribèn au vilatge, shens pèrder temps, lo broish qu'anè devant lo putz. Que disó la formula magica. E lo Baselic qu'estó tuat. Mes lo broish que l'avèva enqüèra, l'espiar deu Baselic. Donc lo broish que hasó escanacòth.

- Que'm balhatz tot çò qui avetz sinon qu'ètz tots morts.
- Donc que'u balhèn tot e que vivó los uelhs barrats. Que i avèva un navèth maishant au vilatge.